

Konverents „Zoosemiootika ja loomade representatsioonid”

4.–8. aprillini 2011 toimus Tartus, TÜ raamatukogus esimene rahvusvaheline zoosemiootika konverents teemal „Zoosemiootika ja loomade representatsioonid”. Konverentsi korraldasid TÜ semiootika osakond ja Eesti Semiootika Selts ning konverents oli osa ETF-i grandii 7790 „Dünaamiline zoosemiootika ja loomade representatsioonid” tegevusest. Eesti on sääraseks algatuseks üsna loomulik koht, mõeldes Jakob von Uexkülli töödest johtuvale biosemiootika ja zoosemiootika traditsioonile ning nüüdsele zoosemiootika õpetamis- ja uurimissuunale TÜ semiootika osakonnas.

Konverentsi korraldajad olid zoosemiootika mõistet avaralt defineerinud, avades lisaks semiootilistele ettekannetele platvormi ka teadusajaloolistele, filosoofilistele ning kultuurikriitilistele ettekannetele ning aruteludele. Ettekannete temaatiline mitmekülsus andis võimaluse kitsamatest huvidest lähtuvalt valida erinevate temaatiliste paralleelsessioonide vahel (nt loomad kirjanduses, kodustamine ja hübriidsed keskkonnad jt). Kokku oli seminaril üle 200 osavõtja.

Kutsutud külalistena pidasid konverentsil loengud **Colin Allen**, **Graham Huggan**, **Jesper Hoffmeyer** ja **David Rothenberg**. Biosemiootik Jesper Hoffmeyeri loeng puudutas semioosi evolutsiooni, keskendudes selle ühele kesksele seaduspärale – semiootilise agentsuse nihkumisele liigilt indiviidile, millega on Hoffmeyeri sõnul kaasnenud ka semiootiliste suhete osakaalu suurenemine liigisisestest ning liikidevahelistes suhetes. Kirjandusteadlane Graham Huggan kõneles tuntud briti loodusdokumentaalfilmide autorist David Attenborough’st. Oma ettekandes „Attenborough, kolonialism ja briti loodusdokumentalistika traditsioon” juhtis Huggan tähelepanu sellele, et Attenborough filmid on ühtaegu nii anakronistlikud kui nüüdisaegsed – koloniaalsed alatoonid on neis põimitud üleskutsetega vähendada inimkonna keskkonnamõju ning kaitsta veel säilinud metsikuid alasid. Filosoof ja muusik David Rothenberg kõneles sellest, kuidas kasutada muusikat mudelina loomade, lindude ja putukate kommunikatsiooni uurimisel. Rothenberg juhtis oma ettekandes tähelepanu sellele, et erinevate loomaliikide laulu või häälitustega väljendatud sõnumid võivad olla küll sarnased, kuid just väljendusviiside varieeruvus on see, millele enam võiks tähelepanu pöörata. Rothenberg tutvustas ka oma käimasolevat uurimistööd, milles ta kasutab muusikalist lähenemist, et täiendada statistilisi analüüse komplekssete linnulaulude uurimisel. Filosoof ja kognitiivteadlane Colin Allen keskendus oma ettekandes küsimusele, kas ja kuidas oleks võimalik uurida eri loomaliikide jagatud tähendusi ja representatsioone, pidades

silmas nende keskkonnasuhete ning kognitiivsete eripärade niivõrd suurt mitmekesisust.

Lisaks traditsioonilisele ettekannete osale toimusid konverentsi raames vestlusringid zoosemiootika tulevikust, loomaaedade semiootilise keskkonnana, loomadest ja ökokriitikast. Zoosemiootika tuleviku teemalises ümarlauas arutati nii zoosemiootika ning selle lähidistsipliinide (biosemiootika, kognitiivne etoloogia jt) suhete üle, kui ka zoosemiootika enda uurimisvälja ulatuse üle. Loomaaedade teemalises ümarlauas osalesid nii teoreetikud kui praktikud, arutledes loomaaia kui eripärase inimese ja loomade kohtumispaiga üle. Just viimasega seoses võiks ka zoosemiootika arvestava uurimissuunana loomaaedade arendamisse oma panuse anda. „Loomad ökokriitikas” ümarlauas vaadeldi loomade käsitlemist kahes teoreetilises raamistikus — lisaks ökokriitikale ka humanitaarteaduslikes loomauuringutes.

Konverentsi täiendasid lisaks doktorikooli intensiivseminar „Loomad, kultuur, keskkond” ning külaskäik Elistvere loomaparki, rääkimata mitteformaalsetest õhtustest vestlustest. Samuti oli konverentsi raames võimalik TÜ raamatukogus vaadata Tallinna Loomaaia loomaskulptuuride näitust. Konverentsi ettekannete põhjal peaks peatselt ilmuma zoosemiootika erinumber ajakirjas *Semiotica* ja artiklikogumik kirjastuses Rodopi. Kas algatus samal kujul ka järje leiab, ei tea, kuid Jesper Hoffmeyer'i loengu ideed laenates – kindlasti toimis ja mõjus see olulise impulsi individide tasandil, millest võiks ühtlasi loota zoosemiootilise lävimise ja mõtte intensiivistumist teadusilmas.

Riin Magnus¹

Tartu semiootika suvekool 2011

Semiootika suvekoolide traditsiooni algatas Juri Lotman ning esimene suvekool toimus 1964. aastal Käärikul sekundaarsete modelleerivate süsteemide suvekoolina. Suvekoolid tegi eripäraseks, nagu osutas Vladimir Uspenski, eraldatud asukoht, demokraatlik õhkkond, osalejatevaheline võrdsus, mõttevabadus ning üritusi läbi viinud Juri Lotmani karismaatiline isiksus.

22.–26. augustini 2011. aastal Palmse mõisas toimunud Tartu semiootika suvekooli eesmärgiks oli seda traditsiooni ning erilist akadeemilise läbikäimise formaati taaselustada. Kääriku suvekoolidest lähtus ka seekordne peateema „Semiootiline modelleerimine” – modelleerivate

¹ Tänan Timo Maranit abi eest ülevaate koostamisel.

süsteemide kontseptsioon on tihelt poolt Tartu–Moskva koolkonna üks olulisemaid panuseid semiootikasse ja Tartu semiootika peamisi aluseid, teisalt üks kesksemaid ning eri uurimistasandil esinev probleem semiootikas. Tartu semiootika suvekool kutsuski semiootikuid sellel teemal erinevatest vaatenurkadest arutama.

Kääriku suvekoolidele oli pühendatud ka seekordse kohtumise esimene päev, mil toimus Kääriku sekundaarsete modelleerivate süsteemide alastele suvekoolidele pühendatud konverents, kus aukülalistena osalesid Tartu–Moskva koolkonna esindajad **Boriss Uspenski**, **Boriss Jegorov** ja **Tatjana Tsvijan**, Tartu semiootika esindajatena **Peeter Torop**, **Mihhail Lotman**, **Tanel Pern** ja **Tuuli Raudla**, slavistika professor ja Tartu–Moskva koolkonna uurija **Peter Grzybek** ning modelleerivate süsteemide teooria edasiarendaja, semiootika ja lingvistilise antropoloogia professor **Marcel Danesi**.

Vasakult: Mihhail Lotman, Boriss Jegorov, Boriss Uspenski ja Tatjana Tsvijan.

Suvekooli järgnevatel päevadel käsitleti erinevaid semiootilise modelleerimisega seotud teemasid, nagu märgimudelid, modelleerimine metodoloogilise probleemina, diagrammilisest, kübersemiootilisest, kognitiivsest jne vaatenurgast ning arutleti paljudel muudel teemadel. Tartu semiootikute – **Kalevi Kulli**, **Ülle Pärli**, **Anti Randviiru**, **Timo Marani**, **Kaie Kotovi**, **Tiit Remmi**, **Katre Väli**, **Mari Niitra**, **Ave Pauluse**, **Terje Looguse**, **Viivian Jõemetsa** ja **Andreas Ventseli** – kõrval esinesid **Paul Cobley**, **Eero Tarasti**, **Marcel Danesi**, **Winfried Nöth**, **Göran Sonesson**, **Frederik Stjernfelt**, **Jesper Hoffmeyer** ja paljud teised. Kokku osales suvekoolis üle saja semiootiku ja semiootikahuvilise üle maailma.

Tartu-Moskva koolkonna liikmed Boriss Uspenski ja Tatjana Tsjivan.

Akadeemiliste ettekannete ja ümarlauaarutelude kõrval pakkus Palmse mõis oma äralõigatuses suurepärasest keskkonda hommikusteks, lõunasteks ja hilisõhtusteks vabadeks vestlusteks, nii suutis Tartu semiootika suvekool osaliselt taastada erilise semiootilise atmosfääri eraldatud asukohas, kus valitses mõttevabadus, demokraatia ja osalejatevaheline võrdsus.

Katre Pärn

Ökosemiootika suveseminar 2011

28.–29. juulini kõneldi ökosemiootika suveseminari raames juba kümnendat korda nii kultuurilisse kui bioloogilisse ökosemiootikasse puutuvatest teemadest Toomas Tiiveli kodutalus Rutjal, mis asub mereäärse looduskaunis keskkonnas ja oli ühtlasi raamatu- ja filmikangelasest koera Dembli elupaik. Nagu seminarile kombeks, said kaasmõtlejad koos mõelda ja nautida vabadust magada telkides.

See kahepäevane koosviibimine oli pühendatud saksa bioloogile ja teaduskirjanikule Andreas Weberile, kelle raamatu „Alles fühlt” eesti-keelne tõlge „Kõik me tunneme” ilmus vahetult enne seminari. Kuna

aukülalisel endal paluti koosmõtlemine sisse juhatada, oli seekordseks vestluskeeleks inglise keel, mis võimaldas sellele suvisele üritusele kaasata ka välistudengeid. Kuigi Weber oli sunnitud viimasel hetkel osalemisest loobuma, toimus esimese päeva hilistel õhtutundidel lõkkevalguse paistel ümber vana kännu ümarlaud, kus arutleti tema värske teose üle. Lisaks sai seminaril ette kantud mõtteid erineval ainesel, millest vaid mõned on: inimtunde laiendamine, loomade ökoloogiliste suhete mõjutajad, inimeste ja kalade kommunikatsioon.

Innustavate kõneluste kõrval käidi korduvalt nii jões kui meres suplemas, külastati kohalikku ravimtaimeaeda, avaldati austust Dembli haua ning tutvuti jõeäärse Karepa Kalame talumuuseumiga.

Nelly Mäekivi

Seminarisari „Semiosalong”

„Semiosalongi” seminarisari on Semiootilise Salongi nime all toimunud filmiõhtute sarja järeltulija, mida eristavad oma eelkäijast uus formaat ja uued korraldajad. 2011. aastal organiseerisid Semiosalongi Eesti Semiootika Seltsi abiga semiootikatudengid Piret Karro ja Rasmus Rebane, kes seadsid sarja eesmärgiks näidata semiootilise analüüsi mitmekülgselt rakendatavust erinevatele kultuurinähtustele.

Iga seminari on kutsutud juhendama kas tegevsemiootik, kunstnik või mõne muu ala asjatundja. Semiosalongi sihtgrupiks on erinevate teadusalade tudengid ja õppejõud, aga ka ülikooliläised inimesed, keda paeluvad semiootika kui teaduse erinevad rakendusvõimalused; seminari-teema spetsiifikast huvitujad, kellel avaneb võimalus oma huviala üle semiootika nurga alt mõtiskleda; ning kõik teised, kes soovivad mõista, mis on semiootika ja kuidas see praktikas toimib. Seminaride õhkkond on taotluslikult mitteformaalne, et õhutada ideederinglust ja vaba arutelu. Semiosalongi eesmärk on hoida semiootiline analüüs lihtsa ja põnevana.

Semiosalongi esimesel hooajal, 2011. aasta kevadel, oli ettekandeid ühendavaks lüliks visuaalsemiootika perspektiiv. Toimus kümme seminari, mis keskendusid visuaalsetele märkidele ja süsteemidele. Tänavakunsti käsitleva avasalongi pidas Tartu Kõrgema Kunstikooli õppejõud ja kunstnik **Tiit Joala**, kes seostas tänavakunsti märkide laviiniga, mille keskel inimene ühiskondlikus ruumis liikleb, ning arutles selle ruumi esteetika üle Eestis ja mujal. Kirjanik ja mängulooja **Edvin Aedma** pidas ettekande reaalsuse modelleerimisest seoses mängimise ja mängude loomisega, toetudes Stefan Beysti mängimise ja imitatsiooni seoseteooriale. Kunstikriitik ja galerist **Indrek Grigor** analüüsis oma ettekandes (post)strukturealistliku teooria raamistikule toetudes Jaan Toomiku maalides ja muus loomingus korduvaid motiive. Arhitekt **Urmo Mets** pöördus tagasi avaliku ruumi juurde, kõneldes impamparhitektuurist ehk arhitektuurikeele perifeeriast. Mets sidus seminari põhiprobleemistiku ümber küsimuse „Mida maja [struktuur] kommunikeerib?“. Seminarisarja selgroo murdis Eesti Kunstiakadeemia õppejõud ja kunstnik **Marco Laimre**, pidades tavapärase seminari asemel loeng-performance'i informatsiooni üha kiirenevast tulvast. Laimre loeng oli üks populaarsemaid, sundides hilinejaid end ukseavasse mahutama. Laimrele järgnes **Andrus Laansalu** biosemiootika sugemetega ettekanne, kus EKA ja TKK õppejõud lahkas sümbolilise märgitüübi ülekasutamise tagamaid. Laansalu tuletas meelde, et isegi semiootikuna on tähtis õppida bioloogiat. Kunstnik ja semiootikamagistrant **Kristin Orav** pidas möödunud õppeaasta tsükli ainsa ingliskeelse loengu, kõneldes immateriaalsest kunstist ja tajuja tähtsusest kunstis. Juristiharidusega kirjanik, kunstnik ja kultuurikriitik **Tanel Rander** tegi ettekande maastiku retoorikast. Rander tõstatas küsimuse, kas on võimalik luua maastikuga suhtlemise keelt – ürgkeelt, mis läbibstab looduse ja kultuuri vahelise piiri. **Gregor Taul**, kes oli just saabunud välisõpingutelt Venemaalt, andis ülevaate kunstist Peterburi tänavatel, selle linna visuaalsest olukorrast ja sellest, kuidas suhtuvad peterburilased linnaruumi ja tänavakunsti. Galerist ja kunstnik **Kaisa Eiche** pani Semiosalongi 2011. aasta tsüklile punkti eksperimentaalse sessiooniga, mis arutles keha ja keha piiride küsimuse üle tegevuskunstis. Sessioon lõppes Marina Abramovićist inspireeritud performance'iga, kus Eiche ja

vabatahtlik publiku seast istusid vaibal vastastikku, andes teineteisele kõrvakiile, kuni üks kahest lõpetas.

Semiosalongi esimene, visuaalsemiootikale pühendatud hooaeg kujunes menukaks ja kõige rahvarohkematel ettekannetel oli kuulajaskonnas üle 40 inimese, sealhulgas erinevate erialade tudengid, õppejõud ja teised kultuurihuvilised nii Tartust kui Tallinnast. Osales ka keskkooliõpilasi, mis näitab, et semiootikahuvilisi leidub ka noorema põlvkonna seas. Semiosalongi noortele korraldajatele näis, et üritus leidis Tartu haridus- ja kultuurimaastikul oma niši juba esimesel toimumisaastal. 2012. aastal jätkab Semiosalongi sari samas vaimus, ent eesmärk on püüelda mitteformaalsust minetamata suurema professionaalsuse poole.

Kokkuvõtted loengutest: <http://semiosalong.blogspot.com/>. Info Semiosalongi kohta: Piret Karro, piret.karro@gmail.com

Piret Karro

Semiootika sügiskool 2011 „Teos kultuuris”

5.—6. novembrini toimus Viljandis semiootika sügiskool „Teos kultuuris”, mida sellel aastal aitasid Eesti Semiootika Seltsil organiseerida Tartu Ülikooli semiootika osakonna kolmanda kursuse tudengid Maarja Vaikmaa ja Laura Kiroja. Sügiskoolis keskenduti eeskätt kirjandusteoste intersemiootilisele tõlkele kultuuris, kuid juureldi ka üldisemalt kunstilise teose kultuuris eksisteerimisega kaasnevate aspektide üle. Viljandi Kultuuriakadeemia mustas saalis olid värvikate esinejate ettekandeid kuulama kogunenud peaaesjalikult semiootika osakonna üliõpilased ja õppejõud, kuid huviliste hulgas oli ka keskkooliõpilasi ja Kultuuriakadeemia üliõpilasi.

Esimesel päeval kuulati kultuuriakadeemia mustas saalis järjepanu seitset esinejat. Päeva avas **Kristiina Ehin**, kes luges publikule oma luulet ja proosat. Sumedas mustas saalis mõjus tema õrn luule esitamine publikule lummutavalt. Kontrastsena eelmise esineja aistitavale esitusele võttis selgehäälselt ja konkreetset sõna **Loone Ots**, kes kõneles teemal „Tõsi, vale ja dramaturg: ajaloo sünni võimalustest”. Ots rääkis ajaloolise näitekirjanduse arengust Eestis, tuues näiteid nii enda kirjutatud kui ka teiste autorite sulest pärit tekstidest, pöörates sealjuures tähelepanu küsimusele, millest tänapäevases tekstiderohkuses üldse kirjutada ja kui palju jääb sealjuures alles ajaloolist tõde. Esimese sessiooni lõpetas **Urmas Vadi**, kes oli planeerinud vestelda Katre Väli ja Eva Lepikuga semiootika osakonnast. Ent inspireerituna Loone Otsa tõe ja vale küsimusest dramaturgias, esitas ta publikule hoopistükkis oma uue teksti

„Rudolf Allaberti testament”, milles kajastusid Vadi ja tema kunagise õppejõu vahelised suhted.

Pärast lõunasööki kultuuriakadeemia kohvikus alustas sügiskooli teist sessiooni **Jan Kaus**, kes rääkis teemal „Kas ja kuidas olla poole kohaga kirjanik”. Kaus vaatas kirjanikuks-olemise eri aspekte Eesti kultuuris nii kirjaniku kui ka kultuuribürokraadi vaatepunktist, lähtudes mõlemal juhul isiklikust kogemusest. Seejärel võttis sõna maalikunstnik ja semiootik **Rauno Thomas Moss**, kes tutvustas kuulajaskonnale maalikunstnik Francoise-André Vincent'i teose „Belisarios” (Pariisi Salongis aastal 1777) tagamaid. Moss pööras tähelepanu sellele, kuidas kunstiteose mingite kindlate kompositsiooniliste elementide esialgsed tähendused aja jooksul muutuvad ja on hilisematele vastuvõtjatele raskemini hoomatavad. Kolmandas sessioonis kõneles **Mari Niitra** lastekirjanduse intersemiootilisusest. Niitra ilmastas oma ettekannet näidetega eesti lastekirjandusest – nii raamatute, laulude kui ka filmikaadrite näol – ning publikul oli võimalus (taas)tutvuda tegelastega, nagu Lotte, Morten Viks, Lepatriinud ja Ruudi. Sügiskooli kavale pani ilusa punkti semiootika osakonna õppejõud **Ülle Pärli**, kes arutles teemal „Teose ülelugemine”. Pärli rääkis oma kogemustest Aleksandr Puškini „Jevgeni Onegini” lugemisel erinevatel eluperioodidel ning kehutas publikut lugema, aga ka üle lugema.

Päeva ja heade mõtete kinnitamiseks kinnitati seejärel ka keha rammusa boršiga. Õhtul mindi üheskoos meelt lahutama klubisse Rubiin, kus astusid üles Viljandi kultuuriakadeemia rahvatantsukollektiiv ning juudi/jazz/folk muusikat viljelev bänd, kes lava taga endale ka nime mõtles – Mix.

Sügiskooli teisel päeval toimus kokkuvõtlik avalik arutelu, mida modereeris **Mihkel Kunnus**. Arutleti keeleliste ja aistinguliste aspektide üle kommunikatsioonis ning tõdeti, et ka mitte-keelelised tasandid toimivad – vastupidiselt tavainimese arvamusele – samamoodi nagu keelelisedki. Samuti nenditi, et ilma popkultuurita poleks kõrgkultuuri. Sellest binaarsusest lähtudes kõneldi pisut ka kultuuripoliitikast ja veidi aega tagasi aktuaalseks teemaks olnud raamatute valikust Eesti raamatukogudes. Sellegipoolest tehti kiirelt järeldus, et osana võimupoliitikast jääb kultuuri poliitiline aspekt kultuuriteadlaste ja semiootikute otsesest tegevusalast välja. Samuti avaldati arvamust, mis on tänapäeval kunst selle laiemas mõttes ja kes mingi teose kunstiks olemise üle otsustab; millal on kunstiteos „valmis” ja kas selle esitamiseks on olemas kokkuleppeline ruum või viis. Lisaks kõneldi autori eri rollidest, modaalsustest ja ka nende loomingu paiknemisest kultuuriruumis.

Semiootika sügiskoolis „Teos kultuuris” kõlanud ettekanded toetasid üksteist nii teemavalikute kui ka läbivate semiootiliste tasandite poolest ning üldplaanis kujunes ettekannetest sisuline tervik. Kahe semiootilise

tähe all veedetud päeva jooksul avanes kuulajaskonnal, aga kindlasti ka esinejatel endil, võimalus näha autorite positsiooni oma teksti ja seda ümbritseva kultuuriruumi suhtes, täheldades sealjuures semiootika rolli ja pakutavaid võimalusi teoste tõlgendamisprotsessis metatasandil.

Maarja Vaikmaa

Semiootik läheb muuseumisse

17. detsembril korraldas Eesti Semiootika Selts Liivi muuseumis Rupsi külas Alatskivi vallas väljasõiduseminari teemal „Semiootik läheb külla” (alapealkirjaga „Semiootik läheb muuseumisse”). Seminaril keskenduti semiootika tähendusele ja tähtsusele muuseumitöös. Üritusel arutlesid erinevates eesti muuseumides töötavad semiootikud ja semiootikahuvilised, kuidas aitab semiootikaharidus neil teha oma igapäevast muuseumitööd, samuti vaadeldi muuseumi kui üht võimalikku semiootika rakendamise paika. Seminaril kõnelesid **Mari Niitra** oma rollist Juhan Liivi muuseumi juhatajana, **Kadri Tüür** kogemusest Muhu muuseumis, sh toimetulekust muuseumikülas Koguvas, muuseumi territooriumi piiritlemisest ja muuseumi olulisuse teadvustamisest kogukonnale, **Ellu Maar** tegemistest Eesti Kunstimuuseumi trükikojas, **Renata Sõukand** oma projektidest taimeuurimise vallas Eesti Kirjandusmuuseumis ja **Ivar Puura** kogudes leiduva uurimisest uute tehnoloogiatega ning TÜ Loodusmuuseumi ekspositsiooni uuendamisest.

Katre Väli

Kaitstud magistri- ja doktoritööd 2011

Magistritööd

30. mai 2011

Lauri Linask. Võgotski vaatenurk sümboli lävele.

Juhendaja: Kalevi Kull, PhD, TÜ

Oponent: Mari Niitra, MA, TÜ

Liisi Rünkla. Valulävelisest keelest, Jüri Üdi näitel.

Juhendaja: Kalevi Kull, PhD, TÜ

Oponent: Mari Niitra, MA, TÜ

Anna Mossolova. Perspectives on the Origin and Practice of Ritual Masking.

Juhendajad: Irina Avramets, PhD, TÜ; Timo Maran, PhD, TÜ

Oponent: Silvi Salupere, MA, TÜ

Pärt Ojamaa. Intertekstuaalsus Johannes Saali loomingus.

Juhendaja: Peeter Torop, PhD, TÜ

Oponent: Rauno Thomas Moss, MA, TÜ

Nelly Mäekivi. Loomaaed kui semiootiline keskkond: Tallinna Looma-aia näitel.

Juhendaja: Timo Maran, PhD, TÜ

Oponent: Tiit Remm, MA, TÜ

Rasmus Pedanik. Rohelise brändi kultuuriline analüüs Rohelise Energia näitel.

Juhendaja: Kalevi Kull, PhD, TÜ

Oponent: Priit Põhjala, MA, TÜ

Carlos Andres Hernandez Perez. Race and the Construction of Unity: A Comparative Semiotic Text Analysis of Barack Obama's Race Speech, Stump Speech, Acceptance Speech, and Inaugural Address.

Juhendaja: Andreas Ventsel, PhD, TÜ

Oponent: Priit Põhjala, MA, TÜ

Burhan Sayili. Image of Fear: Mediating Islamophobia in the Visual Sphere.

Juhendaja: Andreas Ventsel, PhD, TÜ

Oponent: Tanel Pern, MA, TÜ

31. mai 2011

Aune Ainson. Askeesi tühikuline seisundiväli.

Juhendaja: Silvi Salupere, MA, TÜ

Oponent: Kaie Kotov, MA, TÜ

Arlene Tucker. Meaningful Play: Applying Zoosemiotics to Game Development.

Juhendaja: Timo Maran, PhD, TÜ

Oponent: Silver Rattasepp, MA, TÜ

Remo Gramigna. Augustine on Lying: A Semiotic Analysis.

Juhendaja: Silvi Salupere, MA, TÜ

Oponent: Timo Maran, PhD, TÜ

Kristin Orav. Immaterial Art as a Pure Event?

Juhendaja: Silvi Salupere, MA, TÜ

Oponent: Rauno Thomas Moss, MA, TÜ

Svitlana Biedarieva. Semiotic Characteristics of Interaction Between an Artwork, an Artist and a Viewer in the Context of an Urban Street.

Juhendaja: Silvi Salupere, MA, TÜ

Oponentid: Jelena Grigorjeva, PhD, TÜ; Olga Bogdanova, MA, TÜ

Alejandra Pineda Silva. Learning Through the Body-Sign-Senses. A Reflection About Creating and Sensing.

Juhendaja: Rauno Thomas Moss, MA, TÜ

Oponent: Olga Bogdanova, MA, TÜ

Maximino Matus Ruiz. Translating Mexican Landscapes into Affective Foodscapes: The Cases of Amsterdam and Madrid.

Juhendaja: Kati Lindström, PhD, TÜ

Oponent: Kaie Kotov, MA, TÜ

18.august 2011

Cesar Octavio Moreno Zayas. Approach to an Integral Model of an Evaluation in Social Opera Studies.

Juhendaja: Katre Väli, MA, TÜ

Oponent: Peeter Torop, PhD, TÜ

Mara Cay Woods. Modelling Affective Habit into Jakob von Uexküll's Functional Cycle.

Juhendaja: Riin Magnus, MA, TÜ

Oponent: Morten Tønnessen, MA, TÜ

Taras Boyko. Aedificare Text Historica: Fiction, Translation and Unrealized Possibilities.

Juhendaja: Mihhail Lotman, PhD, TÜ

Oponent: Peeter Torop, PhD, TÜ

Doktoritööd

29. märts 2011

Kati Lindström. Delineating Landscape Semiotics: Towards the Semiotic Study of Landscape Processes.

Juhendaja: Kalevi Kull, PhD, TÜ

Oponendid: Patrick Laviolette, PhD, Tallinna Ülikooli; dotsent; Guido Ipsen, PhD, Witten-Herdecke Ülikool

15. detsember 2011

Morten Tønnessen. Umwelt Transition and Uexküllian Phenomenology: An Ecossemiotic Analysis of Norwegian Wolf Management.

Juhendaja: Kalevi Kull.

Oponendid: Jesper Hoffmeyer, PhD, Kopenhaageni Ülikool; Dominique Lestel, PhD, L'École normale supérieure, Pariis.